

Hi ha quelcom veritablement nou?

Romà Casanova, bisbe de Vic

La recerca contínua de novetat és una actitud present en tota persona. De fet, en el fons d'aquest comportament hi ha una —més o menys conscient— insatisfacció respecte a un mateix o a les circumstàncies de la pròpia vida. Ens agradaria sortir de nosaltres mateixos, ser diferents, per a trobar el nostre veritable ésser. Ben mirat, és aquell «Sigues tu mateix», que es diu tantes vegades, però entenent-hi la recerca de l'autenticitat, sense deixar-se endur per impulsos capriciosos o per modes.

Jesús és el qui és capaç de trencar la monotonia, la fatalitat i la insatisfacció en el cor humà

Molts fan canvis continus (d'habitatge, de roba, de treball, de relacions...). Altres busquen experiències tothora (viatges, esports, espiritualitats...). La recerca del plaer, el desig de viure esdeveniments únics, l'excitació provocada per situacions de risc són viaranyes fressats per alguns tot fugint de la monotonia. Tot això és expressió del desig de sortir del propi jo, per no acceptar que no podem deixar de ser nosaltres mateixos. És un cercle viciós: un desig de fugida per a tornar a caure al mateix lloc.

Però hi ha algú que trenca aquest cercle viciós; algú en qui s'obre una escletxa que possibilita un horitzó nou, una direcció decisiva en l'existència. El qui és capaç de trencar la monotonia, la fatalitat, la insatisfacció en el cor humà és Jesús. En ell trobem la realitat d'una humanitat com la nostra, subjecta a les necessitats de la naturalesa i de la convivència humana, viscuda enmig dels seus contemporanis amb les relacions d'amistat i enemistat. Ara bé, cal fixar-nos que en ell trobem l'acti-

tud del qui no mira mai per a si mateix sinó que sempre està atent als altres i al Pare. La d'ell és una existència humana autèntica, amb un misteri en la seva consciència i en les seves obres: era el Fill de Déu. Aquesta és l'obertura de la seva persona que fa possible, als qui posem en ell la nostra confiança, als qui creiem en ell, als qui deixem trobar-nos amb ell, la novetat de viure en plenitud la nostra condició humana: ser fills de Déu.

En una ocasió Jesús va dir: *Jo soc el camí, la veritat i la vida* (Jn 14,6). «Per al creient viure en Crist és seguir el camí, entrar en l'única senda real que des d'aquest món tancat en si mateix condueix a la llibertat de la nova existència en Déu» (Romano Guardini, *El Señor*). No és pas que l'individu, amb les seves qualitats naturals i les circumstàncies de la seva existència canviï, sinó que en Crist, mort i ressuscitat, s'ha obert el camí que, des de la veritat, duu a la vida en plenitud.

